

BULETIN INFORMATIV

Nr.
53

23
Aprilie
2021

EDITORIAL

Restart zero

Justin Ștefan, Secretar General LPF

O vorbă din bătrâni spune să nu zici hop până nu ai sărit pârleazul. E valabilă nu doar la bătrânii noștri, ci și pentru cei mai tineri. Și, după cum s-au desfășurat lucrurile în ultima vreme, aria ei de aplicabilitate este foarte largă, din moment ce a cuprins și ideea năstrușnică a inițierii Super Ligii Europene, recent pusă pe picioare de Florentino Perez și

Andrea Agnelli, dar dărmată în mai puțin de 48 de ore de unde de șoc plecate de la UEFA, via Premier League.

Iată că nu doar fumatul ucide, exact cum scrie pe toate pachetele de țigări de la o vreme încoace, ci și lipsa de aderență a celor mai puternice campionate europene. E foarte posibil ca lucrurile să nu se oprească aici și să avem în următorii ani o repetiție a acestei mișcări de frondă. Pericolul imediat ar fi ca această inițiativă să nu genereze cumva un război de guerilă. Cum ideea șefului de la Real Madrid implică și milioane de fani din toată lumea, și trusturi gigant de presă, și coloși financiari a căror putere doar încercăm să o bănuim, e limpede că povestea nu are punct de încheiere. Chiar și așa, întreaga suflare a fotbalului e obligată să se reseteze și să o ia de capăt cu gândul de a face față și altor provocări de acum înainte. Bineînțeles că este vorba despre bani, dar este, mai ales, vorba despre unitatea tuturor celor implicați în fenomen.

O mică paranteză. Boxul a fost primul Sport Rege al lumii și nu mai este.

Uriășele interese financiare din jurul lui l-au împărțit în cel puțin patru mari organizații, fiecare cu legile și campionii ei, iar unificarea teoretică a centurilor de campioni a rămas o iluzie, privită cu tot mai puțină încredere. Fotbalul trebuie să învețe și din asta.

E limpede însă că și UEFA a greșit, dar nu este momentul aici și acum să dezvoltăm

erorile comise de forul continental. Pe unele doar le resimțim, altora nici nu le intuim deocamdată efectele. Să nu ne mințim și să recunoaștem că există un fotbal al celor cu foarte mulți bani și altul al celor care-l construiesc încet-încet, după posibilități. Tocmai de aceea trebuie să ne facem lecțiile acum, să înțelegem ceea ce e de înțeles și să privim viitorul ca un nou început. Slovenul Ceferin, președintele UEFA, nu este dușmanul fotbalului, așa cum l-a caracterizat Florentino Perez, dar mai are să dovedească, cel puțin în partea de Est a Europei, că are ușa deschisă pentru toată lumea. Aruncarea unor țări importante pe harta fotbalului în noua competiție numită Conference League nu mi se pare o soluție care să țină de solidaritate sau de acea banderolă de pe brațul stâng al jucătorilor pe care scrie "Respect".

Am pus punct și o luăm de la capăt cu problemele și cu succesele noastre, atâtea câte sunt. Dacă numărul problemelor îl va depăși pe cel al realizărilor înseamnă că drumul, chiar și acesta nou, este unul greșit.

INTERVIU

Interviu cu Daniel Florea
(Chindia Târgoviște)

realizat de Cristian Ionuț Marin și Octavian Țopa

Daniel Florea este târgoviștean, dar a debutat în prima ligă pentru Constanța, într-o partidă CFR Cluj – Farul 1-0, disputată pe 23 mai 2007. Are **165 de meciuri** și **21 de goluri** marcate pentru **Farul, Concordia Chiajna, Astra Giurgiu și Chindia**.

Cel mai experimentat jucător din lotul Chindiei **a împlinit 33 de ani pe 17 aprilie**, în ziua meciului cu FC Hermannstadt, câștigat de dâmbovițeni cu 2-0. **Florea** a înscris dintr-o fază superbă, la care pasa decisivă a venit de la portar, internaționalul de tineret Marian Aioani. Patru zile mai târziu, **Florea** a marcat din nou, de această dată decisiv, pe terenul lui FC Argeș, pentru a doua victorie consecutivă a **Chindiei** în play-out (1-0). **Liga Profesionistă de Fotbal îi urează succes în carieră și mulți ani fericiți!**

1 *Daniel, cum a fost la Buzău unde ai reușit un gol frumos chiar de ziua ta de naștere?*

A fost o zi foarte importantă pentru mine, mai ales că tot pe 17 aprilie este născută și

fetița mea, Ilaria, care a împlinit patru ani. Am intrat în joc cu dorință și determinare. Mi-am făcut un tricou special, m-am gândit că, dacă voi marca, voi dedica golul fiicei mele. Nu am putut să o strâng în brațe de ziua ei, dar m-am întărit, am

marcat și mi-am ajutat echipa să câștige un meci important.

2 *I-ai făcut fericiți pe suporterii ...*

Da, cred că toți cei care ne susțin au fost bucuroși

© Marius Tudor | www.afcchindiatargoviste.ro

pentru acest succes, mai ales că nu învinsesem niciodată Hermannstadt în Liga 1. Glumind puțin, cred că eu le-am făcut suporterilor un cadou, de ziua mea.

3 *Cum v-a motivat antrenorul după ultima etapă a sezonului regulat, când înfrângerea de la Pitești a lăsat Chindia în afara play off-ului?*

Factorul psihologic a cântărit extrem de mult în abordarea acestui joc. Este meritul lui Mister (n.n. Emil Săndoi) că a știut și a reușit să ne monteze

să începem play out-ul cu dreptul. Privim fiecare meci cu încredere, nu ne gândim la lucruri mari, o luăm pas cu pas, așa cum am spus de la începutul sezonului.

4 *Victoria de la Buzău a fost dublată de succesul din Trivale, în care ai reușit singurul gol al meciului ...*

Putem spune că am avut eficiență sută la sută în acest joc. Am luat trei puncte, mergem mai departe. În plus, a fost o încărcătură aparte la meciul de la Pitești.

Argeșul ne-a luat șansa de a prinde play off-ul.

5 *Urmează un meci cu Politehnica Iași, duminică, la Buzău, pe arena pe care Chindia a câștigat trei meciuri din patru, primind un singur gol. Cu ce gânduri abordați acest joc?*

Acum suntem cu gândul doar la acest meci și la un rezultat pozitiv. Vom da totul pe teren pentru a obține victoria. Cred că am învățat din greșelile din trecut și vom face ceea ce trebuie până la final.

© Marius Tudor | www.afcchindiatargoviste.ro

INTERVIU

Interviu cu Erico Da Silva
(UTA)

realizat de Radu Romanescu și Octavian Țopa

Erico Constantino Da Silva s-a născut pe **20 iulie 1989** la **Juazeiro (Brazilia)** și a venit în România în 2012, meciul său debut fiind chiar de ziua sa de naștere, Pandurii Târgu Jiu – Universitatea Craiova 6-2. De atunci a adunat **131 de meciuri** pentru "șepcile roșii", Pandurii, Astra și UTA, reușind să marcheze **nouă goluri** dintre care patru în acest sezon! Excelent cunoscător al fotbalului din toată lumea, brazilianul ajuns acum la Arad vorbește și scrie cursiv românește fiind un excelent partener de discuție.

1 Cum se simți în România după atâtea sezoane aici?

Mă simt foarte bine, aici mă simt exact ca acasă. Am lucrat în zone diferite al țării și peste tot sunt oameni calzi și prietenoși. Mi-e bine, sunt fericit aici!

2 Ați jucat în acest sezon fără spectatori și cu

toate acestea suporterii au fost mereu alături de voi. Cum e relația cu ei?

Da, e mare păcat că nu avem suporterii lângă noi, la stadion, dar ei ne transmit mereu energia lor pozitivă și mesaje personale extrem de emoționante. Ei ne susțin din toată inima, cum știu ei mai frumos și asta mă mobilizează să joc cât mai bine, să nu-i văd triști din

cauza mea.

3 Ai marcat câteva goluri decisive în sezonul acesta, care e secretul acestor reușite?

Mă bucur că am reușit să înscrii, sper să continue așa în următoarele meciuri. Nu am nici un secret, trebuie doar să fii bine poziționat și să am răbdare când

atac mingea. Și, în plus, legătura pe care o am și cu Roger (*n.n. conaționalul său Rodriguez Figueira Roger*) mă ajută mult.

4 Cum e să joci la o echipa de mare tradiție cum este UTA?

E foarte frumos și mă

bucur că am ajuns aici, la UTA. Îmi pare rău că încă nu am prins suporterii în stadion, am înțeles de pe internet și de la televizor că e o atmosferă extraordinară cu ei. Abia aștept!

5 Ați început bine play out-ul, cum anticipezi că se

va juca până la final?

Mă bucur că noi am început cu dreptul, cum se zice. Acum trebuie să rămânem cu picioarele pe pământ și să strângem cât mai multe puncte pentru a ajunge la obiectivul nostru.

SPONSOR

CRONICĂ

Rapid, poveste fără sfârșit

realizată de **Marius Mitrăn**

Rapid Giulești trebuia să lupte dacă își iubea galeria. Așa am învățat încă din primele clipe în care am ajuns pe stadionul Republicii, undeva prin '76 sau '77. „Raaa-pid Giulești! Luptă dacă ne iubești!!”, tuna tribuna a doua și, acoperiți cu o pelerină din plastic, transparentă, eu cu tata și cu Marian, fratele lui cumnatu-meu, mare rapidist (fratele!), așteptam, într-o atmosferă trepidantă, să înceapă jocul. Era o partidă cu Craiova, evident, altfel n-aveam ce căuta în formula aceea acolo. Ploua mărunț și știu că taică-meu a început să râdă când Marian, care era cu vreo 5 ani mai mare ca mine, a rostit extrem de sigur pe el, la ieșirea giuleștenilor din tunel: „Hai băieții! Hai Realul! Hai, că dacă nici p-ăștia nu-i bateți...” „Cum adică, Marian, nici p-ăștia?... Vezi să nu retrogradați anu' ăsta!”, a continuat schimbul de replici și, deși nu asta e important aici, coborârea Rapidului în „B” chiar s-a întâmplat în acel sezon... Așa era Rapid, o echipă în fața căreia n-am avut niciodată sentimentul de teamă, ca adversar, ba dimpotrivă, mi-era mai dragă decât celelalte și nu de puține ori m-am întrebat de ce.

Așa erau ei, ca Marian, tot timpul siguri de ei, vag ironici, caterincoși, spiritual-bombastici, ei erau Realul, Rapidul, Giuleștina... Benigni însă, deși Craiova pierduse în fața lor Cupa din '75, dar acea amintire – eram, oricum, prea copil – nu lăsase mari urme. Benigni, însă cu o galerie care se inflama imediat când era vorba de Dinamo, de pildă, o echipă care avea ce să-ți inspire, ca adversar. Poate de aceea Rapid era de pus la suflet, dar și acolo în joacă, glumind... Pentru că ei erau Rapidulețul, cu Colea Răutu, cu Ștefan Bănică, cu scenetele de sâmbătă seară de la „Satiră și umor”, gata oricând să

suporte ironia celorlalți și să răspundă încă și mai și. Ei își spuneau, fără să fie, cum le spunea restul lumii, aproape ca un vag titlu de mândrie. Și râsul lor era tonic într-o astfel de discuție cu lumea: „Voi vorbiți?!”

...Așa a fost începutul, așa i-am cunoscut. Mai târziu am aflat povestea reală, cea din ziua de 25 iunie 1923, când

tricourile albe au devenit vișinii pentru a putea masca mai bine impregnarea lor cu fumul locomotivelor. Știu poveștile toate și cred că le știu mulți, de aceea n-am să insist cu „glasul roților de tren”, vorba lui nea Vanea. Lucrătorii de la Atelierele Grivița și jucătorii unei echipe, Excelsior, care era deja în cartier, au pus bazele „Asociației Culturale și Sportive CFR”, cu maestrul Teofil Copaci președinte și cu strungarul Grigore Grigoriu căpitan de echipă și pentru că jucase pe la Venus... în casa lui Grigoriu se confecționase echipamentul, iar bocancii la Ateliere. Știu toate astea, și cele 6 Cupe ale României luate consecutiv până la război, finala Cupei Europei Centrale, rămasă nedisputată, titlul din '42, neacordat, adică Trofeul Basarabia... Știu, de la nea Vanea și de la George Mihalache cine au fost Bazil Marian, Ionică Bogdan, Baratky, minunea blondă...

Ce vreau eu să spun e cum am înțeles ce înseamnă Rapid. Care nu era doar atât. La începutul anilor '80 am aflat din Cenaclul Flacăra că era a doua echipă de suflet a lui Adrian Păunescu, deci și a mea. Galeria Rapidului, una total anti-sistem, era o încântare: s-o auzi terfelindu-i pe securiști și pe milițieni, și acolo, la tribuna a doua, dar și în Cenaclu, la Polivalentă, era ceva! Și nu numai. La Teatrul Bulandra, la Grădina Icoanei, Florian Pittiș ținea un spectacol dumnezeiesc, „Poezia muzicii tinere”, o istorie a rock-ului, în special a

celor 4 Beatles și niciodată nu apărea în fața publicului fără puloverul vișiniu cu litera „R” în piept. Iar încheierea era invariabilă: „Nu mai plânge, fată dragă, pân’ la vară nu murim!... Tot ce vă doriți și Rapidul în A!”

Aici era Rapidul. Aici și în sufletul geamgiului Mincea, miticul șef de galerie de la tribuna a II-a. Evident, știam ce făceau băieții lui în deplasări, aventuri epice care merită o carte, cum s-a venit pe jos de la Ploiești, în 1967, anul nașterii mele și al titlului lor, dar mai ales mă încânta felul în care galeria Rapidului o sprijinea pe cea a Craiovei și întotdeauna și oriunde în București. „Între Știința și Rapid / Legătură de granit!” sau „Rapid București / Frate cu Craiova ești!” răsunau în Ștefan cel Mare când Maxima se bătea la titlu cu Dinamo prin ’81, ’82 și mai târziu... Era Rapid, veneau în ajutor rapidiștii... Apoi

imnul, cel mai frumos dintre toate, auto-ironia la eșec, explozia din momentele crunte anti-sistem, mișto-ul fin, „Dați-ni-l pe Valentin / Și vi-l dăm pe Damaschin!”... Până la urmă Damaschin a ajuns la Dinamo și nu la Steaua, în schimbul fiului lui Ceaușescu, dar în Giulești te simțeai liber! Iar asta era tot. Acolo s-a amendat înfiorătoarea cursă spre Gheata de Aur a lui Cămătaru, la un Rapid – Dinamo 5-4, „Vino, Cami, peste noi / Să ne dai și golul doi!”... „Toni Polster, unde ești? / Să vezi ciroul din Giulești!”...

...După Revoluție n-au mai fost așa. Dar bannerul pe care l-am văzut atunci, în ’77, e același, e acolo, e întotdeauna lângă ei și pentru noi, restul lumii: „Rapid – poveste fără sfârșit!” Ceea ce era de demonstrat. Mă gândesc uneori că, de fapt, ei au fost poezia muzicii tinere.

THE MOST VERSATILE AND PRECISE DATA

InStat'

- ▶ Soluții statistice și analitice pentru antrenori, jucători, scouteri, directori sportivi, ligi profesionale, cluburi, federații
- ▶ Platforma online InStat Scout cu video ale meciurilor
- ▶ Rapoarte pentru meciurile proprii și echipele adverse
- ▶ Rapoarte cu parametrii fizici ai jucătorilor
- ▶ Servicii filmare și transmisiune online competiții sportive

**FOTBAL
BASCHET
FUTSAL
INSTAT TV**

x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x

instatsport.com

Pentru demo sau ofertă
ne puteți contacta la:
vitalie.ciorici@instatsport.com
+40 759 100 011

CLEVERMEDIA

NETWORK

LOOKSPORT

LOOKSPORT 2

LOOKSPORT 3

LOOKPLUS

AGROTV

PROFIT.ro

LOOKMEDICA